

UCHWAŁA Nr 164 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1971 r.

w sprawie rozporządzania przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała ustala zasady rozporządzania znajdującymi się w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „jednostkami państwowymi”:

- 1) maszynami, urządzeniami — w tym również stanowiącymi zapasy inwestycyjne, środkami transportowymi z wyjątkiem określonych w ust. 4 pkt 7, narzędziami i przyrządami oraz wyposażeniem, zwanymi dalej „maszynami”,
- 2) surowcami, materiałami, częściami maszyn i składnikami produkcji nie zakończonej, zwanymi dalej „materiałami”,
- 3) wyrobami gotowymi i towarami, zwanymi dalej „wyrobami gotowymi”.

Przez określenie „przedmioty” rozumie się w uchwale łącznie maszyny, materiały i wyroby gotowe.

2. Przepisy uchwały dotyczą również:

- 1) urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz innych urzą-

dzeń tego rodzaju, jeżeli przejmuje je przedsiębiorstwo lub zakład zajmujący się eksploatacją takich urządzeń, a nie zostaje jednocześnie przekazane przedsiębiorstwo, zakład lub nieruchomość, w których te urządzenia się znajdują,

- 2) baraków, zbiorników wbudowanych w ziemię, elementów pochodzących z rozbiórki i innych tego rodzaju składników majątkowych, jeżeli można je oddzielić od terenu.

3. Przepisy uchwały dotyczą rozporządzania przedmiotami wymienionymi w ust. 1 i ust. 2 pkt 2, jeżeli są one zapasami nieprawidłowymi w rozumieniu uchwały. Uchwała reguluje również zasady rozporządzania przedmiotami nie będącymi zapasami nieprawidłowymi w zakresie ustalonym przepisami §§ 15 i 22 ust. 1.

4. Uchwała nie dotyczy rozporządzania:

- 1) metalami nieżelaznymi i szlachetnymi,
- 2) truciznami i innymi substancjami trującymi,
- 3) uzbrojeniem, materiałami wybuchowymi, sprzętem oraz innymi materiałami techniczno-wojskowymi,
- 4) towarami przeznaczonymi na sprzedaż ludności, a znajdującymi się w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego, z tym że do tych towarów mają zastosowanie przepisy rozdziału 7,

- 5) przedmiotami znajdującymi się w używaniu polskich przedstawicielstw, instytucji i przedsiębiorstw za granicą,
- 6) przedmiotami przekazywanymi łącznie z przedsiębiorstwami, zakładami lub nieruchomościami,
- 7) taborem kolejowym, pojazdami samochodowymi i przyczepami, statkami powietrznymi i ich częściami oraz urządzeniami specjalistycznymi, używanymi w komunikacji kolejowej i lotnictwie cywilnym,
- 8) ciągnikami, maszynami i narzędziami rolniczymi sprzedawanymi indywidualnym rolnikom,
- 9) innymi przedmiotami, którymi rozporządzanie regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o ministrach — należy przez to rozumieć również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych,
- 2) o jednostkach nadrzędnych — należy przez to rozumieć:
  - a) w stosunku do przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym lub planowaniem terenowym, zgrupowanych w zjednoczeniach — zjednoczenia,
  - b) w stosunku do przedsiębiorstw państwowych nie zgrupowanych w zjednoczeniach oraz jednostek budżetowych i innych instytucji państwowych — organy sprawujące nad nimi bezpośredni nadzór,
- 3) o jednostkach państwowych — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa państwowe, kombinaty, zjednoczenia, jednostki budżetowe oraz inne państwowe jednostki organizacyjne,
- 4) o innych jednostkach gospodarki społecznej — należy przez to rozumieć spółdzielnie i ich związki, kółka rolnicze i ich związki, Centralny Związek Kółek Rolniczych oraz inne organizacje społeczne, na których rzecz jednostki państwowe rozporządzają przedmiotami określonymi w uchwale.

2. Uprawnienia przewidziane w uchwale dla ministrów przysługują odpowiednio prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. 1. Zapasy zbędne i zapasy nadmierne stanowią zapasy nieprawidłowe.

2. Maszyny uznaje się za zbędne, jeżeli:

- 1) nie są i nie będą eksploatowane w ciągu najbliższych 18 miesięcy; w stosunku do maszyn nabytych na cele inwestycyjne termin 18 miesięcy liczy się od daty złożenia w banku rozliczenia inwestycji,
- 2) nie nadają się do dalszego użytku ze względu na zły stan techniczny, a ich remont byłby nieopłacalny,
- 3) nie nadają się do współpracy ze sprzętem typowym, a ich przystosowanie byłoby technicznie i ekonomicznie nieuzasadnione.

3. Nieprawidłowymi zapasami materiałów są:

- 1) zbędne zapasy, których nie można zużyć do prowadzenia działalności danej jednostki,
- 2) nadmierne zapasy, które przekraczają ustalone normy zapasów, a w braku norm zapasów wielkości zapasów niezbędne do prowadzenia działalności danej jednostki.

4. Nieprawidłowymi zapasami wyrobów gotowych są wyroby, których nie można było sprzedać w trybie określonym obowiązującymi przepisami lub w zwyczajowo przyjętym trybie ich sprzedaży (zapasy trudno zbywalne).

§ 4. 1. Rozporządzanie przedmiotami stanowiącymi zapasy nieprawidłowe polega na ich sprzedaży, najmie lub nieodpłatnym przekazaniu.

2. Przedmioty stanowiące zapasy nieprawidłowe, którymi nie można rozporządzić w sposób określony w ust. 1, należy przeznaczyć na surowce wtórne (ziom).

3. W wyjątkowych wypadkach (np. w stosunku do maszyn o specjalnym przeznaczeniu) jednostka nadrzędna może wyrazić zgodę na odstąpienie od określonych w uchwale zasad rozporządzania zbędną maszyną.

4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrami Handlu Zagranicznego i Finansów wydaje przepisy w sprawie gospodarowania maszynami i materiałami używanymi na budowach prowadzonych za granicą przez polskie przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. Kierownik jednostki państwowej decyduje o uznaniu zapasów maszyn, materiałów i wyrobów gotowych za nieprawidłowe.

2. Jednostka nadrzędna może zobowiązać nadzorowane przez siebie jednostki państwowe do określonego sposobu rozporządzania przedmiotami w granicach uprawnień wynikających z jej statutu lub innych przepisów. W razie wątpliwości uważa się, że decyzja jednostki nadrzędnej w sprawie sprzedaży, najmu lub nieodpłatnego przekazania innej oznaczonej jednostce zobowiązuje tylko do zawarcia umowy określonej w tej decyzji.

Rozdział 2.

Zasady ujawniania zapasów nieprawidłowych.

§ 6. 1. Jednostka państwowa powinna bieżąco analizować stany zapasów maszyn (biorąc również pod uwagę stopień wykorzystania maszyn czynnych), materiałów i wyrobów gotowych oraz ujawniać zapasy nieprawidłowe.

2. Ujawnianie zapasów nieprawidłowych powinno następować zwłaszcza w toku inwentaryzacji, kontroli oraz społecznych przeglądów stanu gospodarki.

§ 7. Jednostka państwowa powinna określić sposób rozporządzenia nieprawidłowymi zapasami w ciągu miesiąca od daty ich ujawnienia.

Rozdział 3.

Wykorzystanie na własne potrzeby.

§ 8. 1. Jednostka państwowa powinna ujawnione materiały, stanowiące zapas nadmierny, wykorzystać przede wszystkim na własne potrzeby.

2. W razie przeznaczenia materiałów stanowiących zapasy nadmierne do wykorzystania na własne potrzeby, jednostka państwowa obowiązana jest jednocześnie przeanalizować zakres planowanych dostaw takich samych materiałów oraz dokonać odpowiedniej korekty tych dostaw.

3. Korekta, o której mowa w ust. 2, powinna polegać na takim zmniejszeniu planowanych dostaw materiałów, aby ich realizacja przy planowanym zużyciu tych materiałów doprowadziła w jak najkrótszym czasie do ukształtowania się ich zapasów w granicach ustalonych norm, a w braku ustalonych norm — w granicach wielkości niezbędnej do prowadzenia działalności danej jednostki.

§ 9. W celu wykonania przepisów § 8 jednostka państwowa ma obowiązek rozwiązać lub zmienić umowy sprzedaży (dostawy) w trybie określonym ogólnymi warunkami umów sprzedaży i umów dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej w obrocie krajowym.

Rozdział 4.

Tryb sprzedaży.

§ 10. Jednostka państwowa obowiązana jest sprzedać zbędne przedmioty.

§ 11. 1. Zbędne maszyny i inne przedmioty wymienione w załączniku nr 1 do uchwały należy zaoferować w terminie

14 dni od dnia przeznaczenia na sprzedaż jednostkom wskazanym w tym załączniku.

2. Zbędne maszyny nie wymienione w załączniku nr 1 należy zaoferować w terminie 14 dni od dnia przeznaczenia na sprzedaż przedsiębiorstwu wyspecjalizowanym w sprzedaży zbędnych przedmiotów, zwanym dalej „przedsiębiorstwami wyspecjalizowanymi”, wymienionym w załączniku nr 2 do uchwały, lub dowolnym jednostkom państwowym albo innym jednostkom gospodarki społecznej.

3. Jednostka składająca ofertę sprzedaży zbędnych maszyn jest nią związana przez okres 60 dni od daty złożenia, chyba że strony ustalą inaczej.

4. Po bezskutecznym upływie okresu ważności oferty skierowanej do jednostek wymienionych w załączniku nr 1 zbędne maszyny można oferować dowolnej jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki społecznej.

5. Minister Przemysłu Maszynowego z własnej inicjatywy lub na wniosek zainteresowanego ministra może w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim wprowadzać zmiany w załączniku nr 1, a Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w załączniku nr 2 do uchwały. Zmiany te wprowadza się w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 12. 1. Zbędne materiały należy zaoferować w terminie 14 dni od dnia przeznaczenia na sprzedaż przedsiębiorstwu wyspecjalizowanym lub dowolnym jednostkom państwowym albo innym jednostkom gospodarki społecznej.

2. Materiały stanowiące zapas nadmierny należy sprzedać, jeżeli nie można ich wykorzystać na potrzeby własne.

3. Jednostka składająca ofertę jest nią związana przez okres 30 dni od daty złożenia, chyba że strony ustalą inaczej.

§ 13. Nieprawidłowe zapasy wyrobów gotowych (rozdzielanych i nie rozdzielanych) należy zaoferować do sprzedaży w trybie określonym przepisami o przydziałach, rozdzielnikach i uzgodnieniach dostaw.

§ 14. Jednostki wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do uchwały obowiązane są zawiadomić składającego ofertę, w okresie jej ważności, o braku możliwości kupna lub wskazania nabywców oferowanych przedmiotów.

§ 15. Jednostka państwowa może sprzedać materiały innej jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki społecznej, nawet gdy materiały te nie stanowią zapasów nieprawidłowych, jeżeli sprzedaż nie spowoduje ujemnych skutków dla jednostki sprzedającej, a materiały te konieczne są do prowadzenia działalności przez jednostkę kupującą.

§ 16. 1. Organizacje zaopatrzenia rzemiosła oraz prywatnych wytwórców mogą kupować przedmioty stanowiące zapasy nieprawidłowe na równi z jednostkami gospodarki społecznej.

2. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości ustali wykaz organizacji, o których mowa w ust. 1, w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

§ 17. 1. Jednostka nadrzędna może zobowiązać jednostki podporządkowane do zawiadomienia jej o zamierzonej sprzedaży nieprawidłowych zapasów określonych przedmiotów lub grup tych przedmiotów i zastrzec sprzedaż do swojej decyzji.

2. Decyzja jednostki nadrzędnej powinna być wydana w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia o zamierzonej sprzedaży przedmiotów.

3. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, wymienione przedmioty powinny być zaoferowane do sprzedaży w trybie określonym w §§ 11—13.

§ 18. 1. Jednostka państwowa jest uprawniona do sprzedaży zbędnych przedmiotów osobom fizycznym i prawnym, nie będącym jednostkami państwowymi lub innymi jednostkami gospodarki społecznej, po bezskutecznym zaofero-

waniu do sprzedaży tych przedmiotów jednostkom państwowym lub innym jednostkom gospodarki społecznej.

2. Upřednie zaoferowanie (ust. 1) nie jest wymagane, gdy jest oczywiste, że oferta będzie bezskuteczna (np. ze względu na niską wartość użytkową przedmiotu, zły stan techniczny, przestarzałość, nieopłacalność napraw).

3. Przed dokonaniem sprzedaży kupujący powinien złożyć pisemne oświadczenie, że przedmiot nabywa na własne potrzeby.

§ 19. Sprzedaż przedmiotów następuje po cenie ustalonej na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 5.

Tryb najmu.

§ 20. 1. Jednostka państwowa może oddawać zbędne maszyny w najem jednostkom państwowym lub innym jednostkom gospodarki społecznej na zasadach określonych w umowie stron.

2. Jednostka nadrzędna może zobowiązać jednostki podporządkowane do zawiadomienia jej o zamierzonym oddaniu w najem określonych maszyn i zastrzec oddanie ich w najem do swojej decyzji.

3. Oddanie zbędnej maszyny w najem osobie nie będącej jednostką państwową lub inną jednostką gospodarki społecznej dopuszczalne jest tylko za zgodą jednostki nadrzędnej lub w wypadkach przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 21. 1. Oddanie maszyny w najem jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki społecznej następuje za czynszem w wysokości odpisów amortyzacyjnych.

2. Jeżeli wynajmujący zwolniony jest od obowiązku dokonywania odpisów amortyzacyjnych, za podstawę czynszu przyjmuje się wysokość tych odpisów obowiązujących przedsiębiorstwa państwowe.

3. W wypadkach określonych w § 20 ust. 3 czynsz najmu nie może być niższy od wysokości odpisów amortyzacyjnych.

Rozdział 6.

Przekazywanie nieodpłatne.

§ 22. 1. W zakresie określonym przez Ministra Finansów w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie jednostce państwowej przedmioty i urządzenia określone w § 1 ust. 1 i 2, innej zaś jednostce gospodarki społecznej urządzenia określone w § 1 ust. 2 pkt 1.

2. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie zbędne przedmioty jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki społecznej, jeżeli przedmioty te są potrzebne jednostce przejmującej na cele jej statutowej działalności oświatowej, naukowej, wychowawczej, szkoleniowej lub w zakresie pomocy społecznej albo w celu zwalczania klęsk żywiołowych.

3. Jednostka nadrzędna może zobowiązać jednostki podporządkowane do zawiadomienia jej o zamierzonym nieodpłatnym przekazaniu określonych zbędnych przedmiotów i zastrzec do swojej decyzji nieodpłatne przekazanie tych przedmiotów.

Rozdział 7.

Przeznaczenie na surowce wtórne (złom).

§ 23. 1. Jednostka państwowa przeznacza na surowce wtórne (złom) zbędne przedmioty:

- 1) posiadające wady albo

- 2) których nie wolno wprowadzać do obrotu po upływie terminu ważności lub których użycie mogłoby być niebezpieczne bądź które całkowicie utraciły wartość użytkową, albo
- 3) które są technicznie przestarzałe, a ich użycie lub eksploatacja przez jednostki państwowe lub jednostki gospodarki społecznej byłaby nieopłacalna nawet po przeprowadzeniu kapitalnego remontu lub przeróbki, albo
- 4) którymi nie rozporządzono w trybie określonym w rozdziałach 4—6.

2. W szczególności należy przeznaczyć na surowce wtórne (ziom)

1) maszyny:

- a) zużyte technicznie co najmniej w 50% lub przestarzałe, gdy dalsza ich eksploatacja byłaby ekonomicznie nieuzasadniona, lub
- b) gdy suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych przewyższa wartość tych maszyn,

2) przedmioty pozostałe po produkcji zaniechanej lub w wyniku modernizacji produkcji albo zmian technologicznych produkcji.

3. W ciągu 6 miesięcy od chwili ujawnienia zapasu nieprawidłowego lub od bezskutecznej próby rozporządzenia przedmiotami będącymi zapasami nieprawidłowymi jednostka państwowa jest obowiązana przeznaczyć te przedmioty na surowce wtórne (ziom).

4. W szczególnych wypadkach (np. w razie możliwości odprzedaży za granicę, likwidacji zakładu, likwidacji linii technologicznej) minister może ustalić inny termin niż określony w ust. 3.

5. Przed przeznaczeniem maszyn i innych przedmiotów na surowce wtórne (ziom) należy dokonać ich rozbiórki, jeżeli jest ona opłacalna, i wymontować z nich części nadające się do dalszego użytku.

6. Nie można przeznaczać na surowce wtórne (ziom) przedmiotów posiadających wartość historyczną, naukową lub artystyczną. Przedmioty te należy sprzedać lub przekazać nieodpłatnie muzeom albo sprzedać przedsiębiorstwu skupującemu takie przedmioty lub innej upoważnionej jednostce.

§ 24. 1. Decyzję w sprawie przeznaczenia przedmiotów na surowce wtórne (ziom) podejmuje kierownik jednostki państwowej, który — w razie potrzeby — może powołać komisję opiniodawczą.

2. Jednostka nadrzędna może zobowiązać jednostki podporządkowane do zawiadomienia jej o zamierzonym przeznaczeniu na surowce wtórne (ziom) określonych przedmiotów; w tym wypadku podjęcie decyzji, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii jednostki nadrzędnej. Brak opinii jednostki nadrzędnej w ciągu 14 dni od daty jej zawiadomienia oznacza, że nie zgłasza ona zastrzeżeń.

§ 25. 1. Przepisy określające zasady ustalania wartości użytkowej i przeznaczenia na złom lub do rozbiórki wydaje:

1) Minister Komunikacji w stosunku do:

- a) taboru kolejowego przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” i wagonów innych jednostek organizacyjnych, włączonych do ruchu sieci kolejowej tego przedsiębiorstwa,
- b) statków powietrznych,
- c) urządzeń specjalistycznych, używanych tylko w komunikacji kolejowej i lotnictwie cywilnym,
- d) pojazdów samochodowych i przyczep,

2) Minister Żeglugi w stosunku do statków morskich i żeglugi śródlądowej,

3) Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki w stosun-

ku do aparatury naukowo-badawczej jednostek badawczych i rozwojowych.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, Ministrowie Komunikacji, Żeglugi i Przemysłu Maszynowego wydają w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami i Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Rozdział 8.

Przepisy końcowe.

§ 26. 1. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami wydaje w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim przepisy określające zasady i tryb rozporządzania zbędnymi przedmiotami określonymi w § 1 ust. 4 pkt 7.

2. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi minister może ustalić odmienny tryb rozporządzania niektórymi przedmiotami stanowiącymi zapasy nieprawidłowe, z tym że zmiana trybu wymaga porozumienia:

- a) z Ministrem Przemysłu Maszynowego, gdy dotyczy ona przedmiotów określonych w załączniku nr 1 do uchwały,
- b) z Ministrem Komunikacji, gdy odnosi się ona do przedmiotów określonych w § 1 ust. 4 pkt 7.

2. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Nauki i Techniki może określić odmienne zasady rozporządzania przedmiotami kupionymi lub wytworzonymi w trybie pozainwestycyjnym w toku prac nad rozwojem nauki i techniki, jeżeli po zakończeniu tych prac przedmioty takie zakwalifikowane zostaną do dalszego wykorzystania jako środki trwałe.

§ 27. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości koordynuje działalność przedsiębiorstw wyspecjalizowanych wymienionych w załączniku nr 2 oraz ustala zasady ich działania w zakresie określonym uchwałą.

§ 28. 1. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym, Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych oraz zarządom organizacji społecznych dostosowanie przepisów obowiązujących w tych związkach i organizacjach do zasad określonych w niniejszej uchwale.

2. Zalecenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy Centralnego Związku Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu.

§ 29. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 347 Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie planowania i gospodarowania zapasami w jednostkach gospodarki społecznej,
- 2) uchwała nr 262 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki społecznej niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 35, poz. 245 i z 1969 r. Nr 10, poz. 94, Nr 31, poz. 228 i Nr 36, poz. 270),
- 3) decyzja nr 113 Prezydium Rządu z dnia 25 sierpnia 1970 r. w sprawie uproszczenia zasad zagospodarowania zbędnych maszyn i urządzeń,
- 4) ust. 2.7 lit. b i c oraz ust. 2.8 i 2.9 załącznika do uchwały nr 171 Rady Ministrów z dnia 23 października 1970 r. w sprawie poprawy stopnia wykorzystania maszyn i urządzeń,
- 5) zarządzenie nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1964 r. w sprawie zbytu przez jednostki gospodarki społecznej przedmiotów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr 5, poz. 24).

2. Przy sprzedaży zbędnych przedmiotów nie ma zastosowania przepis § 3 uchwały nr 43 Rady Ministrów z dnia 8 marca 1967 r. w sprawie akwizycyjnej sprzedaży (dostawy) towarów przez jednostki gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 17, poz. 85).

§ 30. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych.

§ 31. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załącznik nr 1 do uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. (poz. 292).

WYKAZ ZBĘDNYCH MASZYN I INNYCH PRZEDMIOTÓW PODLEGAJĄCYCH ZAOFEROWANIU
WYZNACZONYM JEDNOSTKOM

Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Określenie maszyn i innych przedmiotów	Nazwa jednostki
0623-2 0711 0712 0715 0737 0744 0751 0752 0754 0761 do 0764 0771 do 0775 0781 do 0786 0793 0794 0811 do 0813 0841-2 0843 0851 do 0856 0871 0872 0873 0875-1 do 0875-6 0877 0941 (bez 0941-6) 0942 0943 0944 0945-1 do 0945-3 0947-1 0947-2 0948 0951 0952-1 do 0952-6 0953-1 do 0953-8	Zbiorniki cystern Kotły parowe przemysłowe i kotły grzejne Zespoły prądowórcze Silniki spalinowe tłokowe Maszyny i urządzenia odlewnicze Urządzenia do spawania, cięcia (żłobienia) i zgrzewania metali Aparaty, maszyny i urządzenia do procesów chemicznych Urządzenia, specjalne do przetwórstwa tworzyw sztucznych i mieszanek gumowych Maszyny i urządzenia specjalne dla przemysłu zielarskiego Maszyny i urządzenia do przerobu minerałów i produkcji materiałów budowlanych Maszyny i urządzenia dla przemysłu lekkiego Maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego Maszyny i urządzenia do produkcji szkła i wyrobów ze szkła Maszyny i urządzenia dla przemysłu drzewnego Maszyny i urządzenia do robót ziemnych, budowlanych i drogowych Maszyny i urządzenia pralnicze do chemicznego czyszczenia i farbowania — dla zakładów usługowych Urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne Urządzenia dźwigowo-transportowe Pompy do cieczy Sprężarki powietrzne i gazowe Wentylatory, dmuchawy, pompy próżniowe i ssawy Przekładnie Maszyny do formowania, dozowania i konfekcjonowania produktów Aparatura elektryczna do pomiarów wielkości elektrycznych Aparatura elektroniczna do pomiarów wielkości elektrycznych Aparatura do pomiarów wielkości mechanicznych Aparatura do pomiarów oraz badań własności i struktury materiałów Aparatura do pomiarów cieplnych i akustycznych Aparatura pomiarowa specjalizowana dla przetwórstwa w przemyśle spożywczym Przyrządy do pomiarów i badań geologicznych, geofizycznych i geotechnicznych Urządzenia laboratoryjne Przyrządy pomiarowe optyczne do pomiarów długości i kąta Mikroskopy Przyrządy pomiarowe fizyko-optyczne	Biuro Obrotu Maszynami i Surowcami, Warszawa

